

ЛВ

Лісовий вісник

№3 (42) 14.02 – 14.03.2015

Весна перемогла

(27 СТОР.)

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 89631

Рудольфо знаходить у самому центрі міста Львова. Готель поєднує у собі історичність ком'янки та комфорт і затишок сучасного помешкання. На Вас завжди чекимуть беззаганний сервіс та чудова атмосфера.

we love having you here ❤

- ✓ Сіданок
- ✓ Багатомовний персонал
- ✓ Консьєрж
- ✓ Сейф у номері
- ✓ Конференції сервіс
- ✓ Шкодовобова рецепція та рум сервіс
- ✓ Чай/кава

79008 м. Львів, вул. Воронецька, 4
телефон: +380 32 261 00 00
e-mail: info@rudolfo.com.ua
skype: rudolfo.hotel
web: rudolfo.com.ua

увага!

Наш фотоконкурс

Триває конкурс на краще фото живої природи та мисливських і рибальських сюжетів.

Переможці отримають цінні призи. Просимо супроводжувати свої фото етапами інформацією про автограф та місце зйомки.

Благодаримо вам за участю у конкурсі!

Лісовий Вісник

Відчуї радість спілкування з природою – передплати журнал «Лісовий вісник»!

Головний редактор Оксана Чурило

Передплатний індекс: 89631

Сайтентво Міністерства
костин України про державну реєстрацію
що друкованого засобу інформації КВ
№18041-6891Р від 16.08.2011р.

Адреса: пр-т Волі, 30,
м. Луцьк, Волинська обл.,
Україна, 43000
Адреса факсу: вул. Бойка, 1,
офіс 309, м. Луцьк,
Волинська обл., Україна, 43025
тел./факс: (032) 24-99-29,
тел. бухгалтерії: 095 828 57 27
e-mail: lis.gurmail@gmail.com
Веб-сайт: www.lisvisnyk.at.ua

Головний редактор:
Чурило Оксана Андріївна
e-mail: lv.churilo33@gmail.com

Редакторія:
Козакін Б. І. – заслужений лісівник
України, кандидат економічних наук,
голова постійної комісії з питань
екології, раціонального використання
природних ресурсів Волинської
обларади

Туніцьк Ю. Ю. – Президент Лісівничої

академії наук України, ректор

Національного лісотехнічного

університету України, академік НАН

України, заслужений діяч науки

і техніки України, доктор економічних

наук, професор

Бухгалтер: Віра Думська

Дизайн та верстка:

Микола Волошин

Кореспонденти: Анна Кравець,

Тетяна Галаніца

Позаштатні кореспонденти:

у Волинській обл. –

Валерій Пневський,

у Луганській обл. –

Володимир Мартинов,

у Рівненській обл. –

Тетяна Мізникова

Позаштатні фотокореспонденти:

Ганна Сітко, Костянтин Баран,

Олександр Дурманенко

Передрук та інше використання
стилю, дизайну, фото та змісту
без писемного дозволу редакції
не допускається

Редакція не несе відповідальності
за достовірність даних та зміст
рекламних матеріалів.

Редакція не заходить поділіс
воглядів авторів публікацій.

Надіслані на адресу редакції фото
та рукописи не повертаються

Усі права захищені
©ТзОВ «Лісовий вісник»
Луцьк, 2015 р.
Відруковано у ТзОВ «Друкарськ»

Перша сторінка:
Фото Анни КРАВЕЦЬ

Журнал можна передплатити
у відділеннях Української
або придбати
та замовити у редакції

3міст

- 4 На лінії вогню
- 5 Зона відчуження
- 6 Закрита коренева система
чи посіви жолудя: хто кого?
- 8 «Романівка» – територія
справжнього господаря
- 9 Диво-каміння
- 10 Моя професія
- 11 Коли любов до природи
переростає у хобі

- 12 Соячний камінь
- 13 Хто контролює бурштиноманію?
- 14 Сироїжка проситься на стіл
- 15 МИЛУВАТИСЯ СВІТОМ
ІЗ ВІСОТІ ГІР

- 18 «Ми повернулися братами по крові»
- 20 На поворотах долі
- 21 Закони зграй
- 22 Фатальні пропорці
- 23 Пташине різноварів'я
- 24 Вітамінний арсенал
проти весняної депресії
- 26 Обережно: підендіжник
- 27 Весна перемогла
- 28 Нотатки натураліста
- 29 Великі зміни
- 30 КРОСВОРД
- 31 Лісовичок

колонка редактора

Сьогодні тікає від міста. На природу. Попри дощ і похмуре небо. На жаль. Зарах запахи притулилися, а вчора вже так пахнуло весною, що хотілось злетіти разом із птахами високо вгору і поглянути на світ через рожеві окуляри весняного водограва.

Втекти на природу від реальності – досить гарний вихід у наш непростий час. Одразу стає оптимістом, дивлячись, як усе оживляє, метушиться, починає нове життя. На природі навіть самотність – не самотність. Бо поруч завжди незрима пристінність чогось значно більшого від того, що маємо у буденості. Що краче, коли є можливість поспілкуватися з людьми, схожими за духом, одержимими чи то лісом, чи то морем, чи то горами. Мисливцями, збрюю яких є поклик серія, мисливцями за вечірніми туманами та вранцішими проморозками, ароматом хвой та щебетом перших птахів, які прилетіли назад на батьківщину.

Отак промерзнес, промокнеш під дощем до нитки чи провалишся у болото по самісійкий пояс, а тоді бредеш додому – щасливий від позитивних емоцій, від того, що ти живеш, від того, що ці спогади – гарні, неповторні і незабутні – ще довго будуть поряд із тобою.

Віталій Біанкі – наймовірніший дитячий письменник, який так умів розповісти про природу, що і нікому йти не потрібно було. Він писав, що серед людей зустрічаються перекладачі з мовою природи. Рослини і тварини, ліси, гори і моря, вітри, дощі і зорі – весь світ навколо говорить усіма своїми голосами. Але ми того не розуміємо. Лише малі діти розмовляють із ним свою мовою, а їхній незрозумілій лемніт і сам звучить, наче дзюрчання джерела, шелест лісу, перегукування птахів. Дітьми ми вчимося мови дорослих. А вивчивши її, забуваємо мовою природи. І так стається з усіма, хто не зберіг у собі дитину. Мова стихій, мова всього світу чука їм, та вони й не хочуть розуміти її. А хто зберіг сокровину дитинства, то все життя жадібо віврає голоси лісу, моря, розуміє, про що говорить вітер і шепочучає птахи...

Цього року Віталієві Біанці виповнилося 612. Століття минуло, а ми й далі вчитимося у неймовірні спостереження за природою, написані з любов'ю до неї. І... бережемо в душі дитину, а значить – здатність розуміти природу, себе, інших. Пам'ятайте: природа кожному з нас при народженні дає маленьку скриню із дзеркалцем... Відображення у дзеркалці з роками змінюються, доросліша, серйозніша. Але вміст мусить бути рафінованим. Кожен із нас кладе до цієї скрині протягом життя щось своє. Головне, аби, стоячи перед ворітнimi і відкривши скриню, не стало соромно від того, чим її наповинив...

Оксана ЧУРИЛО, заслужений журналіст України, головний редактор Всеукраїнського журналу «Лісовий вісник»